पुलका इक धान्येषु पूतिका इव पक्षिषु ।
मशका इव मर्त्येषु येषां धर्मो न कारणं ॥ ९९ ॥
श्रेयः पुष्पफलं वृक्षाद्दध्नः श्रेयो घृतं स्मृतं ।
श्रेयस्तैलं च पिण्याकाच्छ्रेयो धर्मश्च मानुषात् ॥ १०० ॥
५ सृष्टा मूत्रपुरीषार्थमाहाराय च केवलं ।
धर्महीनाः परार्थाय पुरुषाः पशवो यथा ॥ १०१ ॥
स्थैर्यं कृत्येषु सर्वेषु शंसन्ति नयपण्डिताः ।
बह्वन्तराययुक्तस्य धर्मस्य त्वरिता गतिः ॥ १०२ ॥
संक्षेपात् कथ्यते धर्मो जनाः किं विस्तरेण तु ।
१० परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनं ॥ १०३ ॥
श्रूयतां धर्मसर्वस्वं श्रुत्वा चैवावधार्यतां ।
आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ॥ १०४ ॥

अथ तस्य तां धर्मोपदेशनां श्रुत्वा शशक आह। भो भो कपिञ्जल एष नदीतीरे तपस्वी धर्मवादी तिष्ठति। तदेनं पृच्छावः। कपिञ्जल १५ आह। ननु स्वभावतो ऽस्माकं शत्रुभूतो ऽस्ति। तद्दूरे स्थितौ पृच्छावः। कदाचिदस्य व्रतवैकल्यं सम्पद्यते। ततो दूरस्थितावूचतुः। भो भो तपस्विन् धर्मदेशक आवयोर्विवादो वर्तते। तद्धर्मशास्त्रद्वारेणास्माकं निर्णयं देहि। यो हीनवादी स ते भक्ष्य इति। सो ऽब्रवीत्। भद्रौ मा मैवं वदतं। निवृत्तो ऽहं नरकपातमार्गात्। अहिंसैव २० धर्ममार्गः। उक्तं च यतः।

अहिंसा पूर्वको धर्मो यस्मात् सद्भिरुदाहृतः ।
यूकमत्कुणदंशादींस्तस्मात् तानपि रक्षयेत् ॥ १०५ ॥
हिंसकान्यपि भूतानि यो हिंसति स निर्घृणः ।
स याति नरकं घोरं किं पुनर्यः शुभानि च ॥ १०६ ॥

२५ एते ऽपि ये यज्ञकर्मणि पशून् व्यापादयन्ति। ते ऽपि मुग्धाः। परमार्थं